

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ		
1. Датум и орган који је именовано комисију: 11. јануар 2022. године, Наставно – научно веће Правног факултета у Новом Саду		
2. Састав комисије у складу са <i>Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду</i> :		
1. Бркић Снежана	Редовни професор	Кривичноправна ужа научна област, 22.6.2011. године
презиме и име	звање	ужа научна област и датум избора
Правни Факултет у Новом Саду, Универзитет у Новом Саду		Председник комисије
установа у којој је запослен-а		функција у комисији
2. Шкулић Милан	Редовни професор	Ужа научна област Кривично право, 15.4.2009. године
презиме и име	звање	ужа научна област и датум избора
Правни факултет у Београду, Универзитет у Београду		Члан
установа у којој је запослен-а		функција у комисији
3. Бугарски Татјана	Редовни професор	Кривичноправна ужа научна област, 01.06.2017. године
презиме и име	звање	ужа научна област и датум избора
Правни факултет у Новом Саду, Универзитет у Новом Саду		Члан
установа у којој је запослен-а		функција у комисији
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ		
1. Име, име једног родитеља, презиме: Катарина, Славко, Живановић		
2. Датум рођења, општина, држава: 23.04.1992. године, Лозница, Република Србија		
3. Назив факултета, назив претходно завршеног нивоа студија и стечени стручни/академски назив: Правни факултет у Новом Саду, Универзитет у Новом Саду, Мастер академске студије права, Мастер правник		
4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија: 2016. година, Докторске академске студије Јавно право		

III НАСЛОВ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ: „Жалба против пресуде у кривичном поступку“

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Навести кратак садржај са назнаком броја страница, поглавља, слика, схема, графика и сл.

Докторска дисертација Жалба против пресуде у кривичном поступку има обим од 318 страна (359 са резимеом и пописом литературе), А4 формата компјутерски обрађеног текста, писаног ћириличним писмом, тип слова Times New Roman, величина слова 12, проред 1,5. У техничком смислу дисертација је уређена у складу са универзитетским стандардима. Текст обухвата Уводна разматрања, пет делова и Закључна разматрања. На крају је дат попис библиографских јединица.

У оквиру **Уводних разматрања** (стр.18-30), полазећи од криминалитета, његовог значења (дефиниција) и реакције друштва и државе на криминалитет, првенствено са репресивног аспекта где посебну и незамењиву улогу има кривични поступак као главни и једини инструмент за примену кривичног материјалног права на конкретан случај у коме се обезбеђује неопходан корпус права окривљеног, кандидаткиња указује на значај права на жалбу које заузима посебно место у кривичном поступку. Жалба против пресуде, као основни предмет истраживања ове дисертације је најважнији и најстарији правни лек у кривичном поступку и своју сврху остварује у самосталној фази кривичног поступка, фази правних лекова која представља последњи гарант законитости и правилности судског поступка и одлука које су у њему донете. Иако диспозитивног карактера, поступак по правним лековима представља готово неизоставну фазу кривичног поступка којом се такође обезбеђује и остваривање главног циља кривичног поступка, а то је да нико невин не буде осуђен, а да се учиниоцу кривичног дела изрекне кривична санкција под условима које прописује кривични закон на основу законито и правично спроведеног кривичног поступка. У оквиру уводних разматрања, кандидаткиња је дефинисала предмет и циљ докторске дисертације, одредила научне методе истраживања, поставила општу хипотезу истраживања чија тачност је проверена и делимично потврђена, не само извршеним научним (теоријским) истраживањем, већ и резултатима емпиријског истраживања.

Након уводних разматрања следи пет делова докторске дисертације и то:

ДЕО ПРВИ – ОПШТА РАЗМАТРАЊА О ПРАВНИМ ЛЕКОВИМА (стр. 31-69) (Појам и сврха правних лекова, Оправданост правних лекова, Својства правних лекова, Врсте правних лекова, Редовни правни лекови (Жалба против првостепене пресуде, Жалба против другостепене пресуде, Жалба против решења, Најважнији ставови Европског суда за људска права у вези са жалбом против пресуде у кривичном поступку), Право на правни лек као једно од основних људских права, Право на делотворан правни лек).

ДЕО ДРУГИ – ИСТОРИЈСКИ РАЗВОЈ ЖАЛБЕ ПРОТИВ ПРЕСУДЕ У СРБИЈИ (стр. 70-89) (Жалба против пресуде пре доношења Законика о судском поступку у кривичним делима из 1865. године; Жалба против пресуде према Законнику о судском поступку у кривичним делима из 1865. године; Жалба против пресуде према Законнику о судском кривичном поступку из 1929. године; Жалба против пресуде према Закону о кривичном поступку из 1948. године; Жалба против пресуде према Законнику о кривичном поступку из 1953. године; Жалба против пресуде према Закону о кривичном поступку из 1977. године; Жалба против пресуде према Законнику о кривичном поступку из 2001. године и Жалба против пресуде према Законнику о кривичном поступку из 2006. године).

ДЕО ТРЕЋИ – ЖАЛБА ПРОТИВ ПРЕСУДЕ ПРЕМА ЗАКОНИКУ О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ ИЗ 2011. ГОДИНЕ (стр. 90-247) (Изјављивање жалбе: Субјекти права на жалбу, Располагање правом на жалбу, Садржај жалбе, Поступање суда са неуредном жалбом, Рок за подношење жалбе; Основи за изјављивање жалбе: Битне повреде одредаба кривичног поступка (Апсолутно битне повреде одредаба кривичног поступка: Околности које трајно искључују кривично гоњење, Доношење пресуде од стране стварно ненадлежног суда, Доношење пресуде од стране непрописно или неисправно састављеног суда, Учествовање на претресу судије или судије поротника који се морао изузети, Ускрађивање одређених права кривичнопроцесним субјектима на главном претресу или његово одржавање без лица чије је присуство обавезно, Искључење јавности са главног претреса противно Законнику, Непостојање оптужбе овлашћеног тужиоца или одобрења надлежног органа, Нерешавање пресудом предмета оптужбе у потпуности, Прекорачење оптужбе пресудом, Повреда забране *reformatio in peius*, Неразумљивост изреке пресуде; Релативно битне повреде одредаба кривичног поступка, Заснивање пресуде на незаконитим доказима, Недостаци у изреци пресуде и недостаци у образложењу пресуде, Повреда одредаба Законика на главном претресу од стране суда; Повреде кривичног закона: Повреде у односу на кривично дело, Повреде у односу на примену

закона, Повреде закона приликом доношења одлуке о кривичној санкцији или о другој кривичноправној мери, Повреда у односу на меру казне у вези са обавезним урачунавањем забране напуштања стана, притвора или издржане казне, као и сваког другог облика лишења слободе која на њу утиче; Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање: Погрешно утврђено чињенично стање, Непотпуно утврђено чињенично стање; Неправилна одлука о кривичној санкцији и о другим одлукама; Поступак по жалби: Поступак по жалби пред првостепеним судом, Поступак по жалби пред другостепеним судом, Припремни поступак пред другостепеним судом, Одлучивање другостепеног суда у седници већа, Одлучивање другостепеног суда на претресу, Границе испитивања првостепене пресуде, Обим испитивања, Ограничење позивања на повреду закона, Забрана преиначења на штету оптуженог, Привилегија здруживања; Одлуке другостепеног суда по жалби: Одлуке у форми решења, Решење о одбацивању жалбе, Решење о усвајању жалбе, Одлуке у форми пресуде; Нови главни претрес пред првостепеним судом; Жалба против другостепене пресуде; Жалба против пресуде у посебним кривичним поступцима (Скраћени кривични поступак, Рочиште за изрицање кривичне санкције, Поступак споразумевања о признању кривичног дела, Поступак према малолетницима, Поступак за изрицање мера безбедности обавезног психијатријског лечења)).

ДЕО ЧЕТВРТИ - ЖАЛБА ПРОТИВ ПРЕСУДЕ – ПОЈЕДИНА УПОРЕДНОПРАВНА РЕШЕЊА, (стр. 248-266) (Европско-континентални правни систем (*Civil law*): Француска, Немачка, Италија, Шпанија, Швајцарска, Русија; Англосаксонски правни систем (*Common law*): Енглеска, Сједињене Америчке Државе, Канада).

ДЕО ПЕТИ – ЖАЛБА ПРОТИВ ПРЕСУДЕ У СУДСКОЈ ПРАКСИ (ВИШИ И АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ) – ЕМПИРИЈСКО ИСТРАЖИВАЊЕ (стр. 264-324) Део пети посвећен је емпиријском истраживању спроведеном у Вишем суду и Апелационом суду у Београду. Узорак емпиријског истраживања чини 178 жалби изјављених против пресуда у 153 предмета, о којима је одлуку у другостепеном поступку донео Виши суд у Београду у временском периоду од 2016. до 2020, односно 604 жалбе изјављене против пресуда у 136 предмета о којима је одлуку у другостепеном поступку донео Апелациони суд у Београду у временском периоду од 2014. до 2020. године. Анализа и приказ резултата извршен је према релевантним критеријумима: врсти пресуде, субјектима правних лекова, жалбеним основима, жалбеним разлозима, одлучивању на седници већа или на претресу, врсти одлуке суда правног лека. Резултати истраживања су анализирани и приказани са аспекта корелативног односа наведених критеријума у циљу утврђивања одређених (не)правилности и извођења закључака. За приказивање резултата истраживања, кандидаткиња је користила метод моделовања и статистички метод. Резултати истраживања приказани су и у табелама и графиконима.

Након последњег поглавља следе ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА (стр. 325-335) и преглед коришћене литературе и других релевантних извора.

Рад садржи и 36 табела, као и 34 графикона.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација кандидаткиње Катарине Живановић састоји се од уводног дела, централног дела у којем су приказани резултати теоријског и емпиријског истраживања, закључних разматрања и приказа литературе на основу које је извршено истраживање.

У делу првом кандидаткиња је методолошки исправно, на прецизан начин, методом логичких операција, указала на општа разматрања о проблематици правних лекова. У оквиру општих разматрања посебна пажња је посвећена заједничким карактеристикама правних лекова у кривичном поступку. У овом делу дисертације је указано на изузетан значај и неопходност наведеног процесног института посредством којег се могу побијати судске одлуке у кривичном поступку и на тај начин обезбедити законит и правичан кривични поступак и одлуке у њему донете. Приликом указивања на неопходност нормирања правних лекова, која је поткрепљена резултатима теоријског истраживања у овом делу дисертације, кандидаткиња је такође указала и на заузете опречне ставове у стручној и научној јавности, наглашавајући притом које ставове сматра оправданим, и зашто. Адекватно је на овом месту посебна пажња посвећена редовним правним лековима, првенствено жалби против пресуде, имајући увиду предмет и проблем истраживања. С обзиром на то да је право на жалбу једно од фундаменталних људских права у кривичној процедури, које је прокламовано најзначајнијим међународним инструментима из области заштите људских права и слобода, кандидаткиња се исправно определила за приказ и анализу заузетих ставова од стране Европског суда за људска права у вези са жалбом против пресуде у кривичном поступку, а имајући у виду њихов значај на домаће право и праксу. Такође, у циљу установљавања да ли жалба против пресуде у кривичнопроцесном законодавству Републике Србије представља делотворан правни лек, од изузетног значаја је излагање о критеријумима делотворности који су установљени од стране Европског суда за људска права. Први део дисертације даје јасан увид у то зашто правни лекови у кривичном поступку представљају гарант остварења људских права, заштите кривичнопроцесног положаја окривљеног, односно заштите личног и општег интереса, остварења начела законитости, правичности, правне сигурности као и начела истине.

У другом делу дисертације, кандидаткиња је правилно посредством историјског, компаративног, догматскоправног метода, анализирала развој жалбе у кривичноправној историји Србије. На тај начин, недвосмислено се закључује да могућност побијања пресуде не представља тековину савремених кривичнопроцесних система већ да је реч о процесном институту који датира из средњовековног српског права, а који је кроз извесне форме егзистирао и до доношења Законика о судском поступку у кривичним делима из 1865. године. Из нормативних разлика приказаних у сваком законском решењу, у односу на хронолошки претходно, јасно се може закључити какав је став законодавац имао у односу на могућност побијања пресуде у кривичном поступку. На тај начин запажа се углавном заузимање екстензивнијег становишта законодавца у погледу нормирања редовних правних лекова против пресуде, посматрано од првог законског кривичнопроцесног решења из 1865. закључно са законским решењем из 2001. године. Сходно наведеном, из овог дела дисертације јасно се могу извести закључци на који начин и у ком смеру је вршена модификација законских правила која су регулисала овај процесни институт, односно поступак по правним лековима.

У делу трећем, који представља најзначајнији и најобимнији, централни део дисертације, кандидаткиња је методолошки исправно и правилно, на опсежан и систематичан, проблемски оријентисан приступ указала на предности и недостатке позитивноправног решења у Републици Србији, којим је уређен начин остваривања права на жалбу против пресуде, односно поступак по изјављеној жалби. У овом делу дисертације коришћен је метод анализе, као и догматскоправни, аналитичко-синтетички, индуктивно-дедуктивни метод. До изналагања проблемских питања у теорији и пракси, кандидаткиња је дошла анализом ставова заузетих у научној и стручној јавности, али и судској пракси виших судова, апелационих судова и Врховног касационог суда. Праћењем редоследа законских одредаба у глави XIX ЗКП (чл. 432-464) која уређује поступак по редовним правним лековима, кандидаткиња је сваку законску одредбу анализира са научног, стручног а потом и са практичног аспекта. Кандидаткиња је извршила свеобухватну анализу законских правила која се односе на изјављивање жалбе, основе за изјављивање жалбе, поступак по жалби, одлуке које суд правног лека може донети по жалби, као и правила којима се омогућава побијање другостепене пресуде. Посебна пажња је посвећена једном од најделикатнијих проблемских питања у вези са правом на правни лек, а то су жалбени основи који су посебно анализирани уз посебно указивање на

заузете ставове у стручној и научној јавности као и ставове заузеле у судским одлукама домаћих судова, уз изношење властитог критичког мишљења. Наведени део дисертације пружа веома значајне резултате како у научном, тако и стручном смислу, а из којих се може извести аргументован закључак о (не)адекватности нормирања одређених законских решења у погледу важних питања предмета истраживања, као и о постојећим правним празнинама што даје простор за извесне законске промене на које је кандидаткиња указала у закључним разматрањима.

У делу четвртном, кандидаткиња је на правилан начин анализирала на који начин је могућност побијања пресуде правним лековима нормирана у одређеним земљама европско-континенталног и англосаксонског правног система, указујући на тај начин на сличности и разлике како међу наведеним правним системима тако и међу законским решењима посматрано посебно са аспекта појединих држава. У оквиру европско-континенталног правног система, кандидаткиња је извршила адекватан одабир земаља чија је законска решења анализирала (Француска, Немачка, Италија, Шпанија, Швајцарска, Русија), на основу којих је идентификовала међусобне сличности и разлике у позитивноправним решењима у вези са правним лековима, односно првенствено жалбом против пресуде као редовним правним леком. Указујући на разлике у односу на домаће кривичнопроцесно решење, кандидаткиња је дала своје мишљење о томе које је законских решења у већој мери доприноси остварењу циља правних лекова, односно остварењу циља самог кривичног поступка. У оквиру англосаксонског правног система, кандидаткиња је такође извршила адекватан одабир земаља чија је законска решења анализирала (Енглеска, Сједињене Америчке Државе, Канада). Посматрано са аспекта односа наведених правних система, кандидаткиња је установила одређене разлике како у историјском развоју правних лекова тако и у позитивним законским одредбама. На тај начин, коришћењем упоредноправног, догматскоправног метода, метода анализе на адекватан начин приказани су редовни правни лекови против пресуде у кривичном поступку у наведеним државама, а што је од изузетног значаја имајући у виду да је реч о једном од стожерних принципа законитог и правичног поступка, који представља међународноправни стандард.

У делу петом, кандидаткиња методолошки исправно даје приказ и анализу резултата добијених на основу спроведеног емпиријског истраживања. Емпиријским истраживањем обухваћено је 178 жалби изјављених против пресуда у 153 предмета, о којима је одлуку у другостепенном поступку донео Виши суд у Београду у временском периоду од 2016. до 2020, односно 604 жалбе изјављене против пресуда у 136 предмета, о којима је одлуку у другостепенном поступку донео Апелациони суд у Београду у временском периоду од 2014. до 2020. године. Кандидаткиња је резултате истраживања класификовала по одговарајућим, значајним критеријумима за предмет истраживања (врсти пресуде, субјектима правних лекова, жалбеним основима, жалбеним разлозима, одлучивању на седници већа или на претресу и врсти одлуке суда правног лека). Такође, резултати су приказани и релевантним укрштањем наведених критеријума што је оцењено као значајно за даљу примену резултата истраживања. Резултати су на јасан начин методом моделовања и статистичким методом приказани у табелама и графиконима, након чега су на прецизан начин описани и анализирани. На крају емпиријског истраживања кандидаткиња је исправно приказала најзначајније закључке до којих је дошла спроведеним истраживањем. Резултатима истраживања су поткрепљени одређени ставови заузети у научној и стручној јавности, као и у правосудној пракси. Такође, резултати су послужили и као основ за извесне предлоге *de lege ferenda*.

У закључним разматрањима кандидаткиња је јасно указала на закључке до којих је дошла спроведеним теоријским и емпиријским истраживањем, наводећи да је постављена општа хипотеза делимично потврђена и дајући предлоге *de lege ferenda*.

Сви делови докторске дисертације написани су прегледно, уз максимално коришћење расположиве литературе, релевантних домаћих, иностраних и међународних прописа, као и одговарајуће богате судске праксе. Свако поглавље логично се надовезује на претходно и сачињава једну складну целину. Дисертација је уобличена на начин који задовољава потребне научне критеријуме.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ:

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. Прво навести најмање један рад објављен или прихваћен за објављивање у складу са *Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду* који је повезан са садржајем докторске дисертације. У случају радова

прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду уредника часописа о томе.

1. Zivanovic Katarina, „Effectiveness and Importance of the Defendant’s Privilege in Criminal Proceedings– Ne bis in idem, Ban reformatio in peius, Beneficium cohaesionis“, *International Scientific Conference “Archibald Reiss Days”*, Academy of Criminalistic and Police Studies, *Belgrade, 2-3 October 2018*, 421-432.
2. Živanović Katarina, „Limitation of the Freedom of Movement of a Suspect in the Preliminary Criminal Procedure in the Republic of Serbia“, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, 2/2018, 775-798.
3. Живановић Катарина, „Посебна доказна радња тајног надзора комуникације – пракса Европског суда за људска права у случају необразложене наредбе суда“, *Наука, безбедност, полиција – Журнал за криминалистику и право*, 3/2018, 287-310.
4. Живановић Катарина, „Споразум о сведочењу окривљеног за кривична дела организованог криминала“, *Ревизија за криминологију и кривично право*, 1/2019, 77-97.
5. Живановић Катарина, „Злостављање, мучење и изнуђивање исказа осумњиченог у кривичном законодавству Републике Србије“, *Безбедност*, 1/2020, 157-173.
6. Живановић Катарина, „Злоупотреба права окривљеног усмерена на одуговлачење кривичног поступка – хармонизација домаћег законодавства са нормама међународног права уз приказ праксе Уставног суда Републике Србије“, *Четврта међународна научна конференција – Охридска школа права*, Охрид 2018, 219-238.
7. Живановић Катарина, „Забрана мучења осумњиченог у међународноправној регулативи и пракси Европског суда за људска права“, *Пета међународна научна конференција – Охридска школа права*, Охрид 2019, 363-378.

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА:

Научно и емпиријско истраживање на тему Жалба против пресуде у кривичном поступку у овој дисертацији као општу хипотезу имало је да је жалба против пресуде у кривичном поступку неопходан и делотворан правни лек који је неодвојиви део корпуса људских права, заснована на адекватном (одговарајућем) законском решењу којим је обезбеђена заштита његових овлашћених ималаца, нарочито окривљеног од доношења незаконитих и неправилних судских одлука, као и заштита начела законитости, правичности, правне сигурности и лимитираног начела истине. Спроведеним истраживањем, постављена општа хипотеза је делимично потврђена. Кандидаткиња је коришћењем метода анализе, догматско-правног, дијалектичког, компаративног, аналитичко-синтетичког и индуктивно-дедуктивног метода извршила анализу и приказ позитивноправних законских одредаба којима је регулисан поступак по правним лековима у кривичном поступку (глава XIX ЗКП) и заузетих ставова и мишљења како и стручној и научној јавности тако и у судској пракси домаћих судова. На основу наведеног, идентификоване су добре стране као и слабости позитивног законског решења. Истраживањем је потврђено да је жалба против пресуде у кривичном поступку делотворан правни лек који доприноси остварењу циља кривичног поступка, односно обезбеђењу доношења законитих и правилних судских одлука на основу законито спроведених поступака, чиме се доприноси остварењу начела правичности, законитости, правне сигурности али и лимитираном начелу истине. Реч је о праву које је прокламовано како домаћим правним поретком тако и најзначајнијим међународним инструментима из области људских права, које је наша земља ратификовала. На тај начин, субјектима правних лекова обезбеђена је адекватно коришћење ради заштите како појединачних, тако и општих интереса. Нарочито велик значај коришћења права на жалбу против пресуде остварује се у погледу заштите кривичнопроцесног положаја окривљеног. Међутим, иако су одређена одступања од начела истине посредством установа *in favor defensionis*, забране *reformatio in peius* оправдана, одређена правила поступка по жалби законодавац је нормирао тако да иду у корист ефикасности и економичности кривичног поступка, али се њима нарушава како кривичнопроцесни положај окривљеног, тако и начело истине, начело законитог и правичног поступка, због чега је кандидаткиња формулисала предлоге за измене постојећих решења и на тај начин избећи њихово сукобљавање са стожерним кривичнопроцесним начелима. У том смислу, кандидаткиња закључује да би било целисходно са аспекта заштите начела истине, правичног и законитог поступка као и заштите кривичнопроцесног положаја окривљеног извршити одређене измене позитивноправних решења садржаних у Законику о кривичном поступку, које је у оквиру

закључних разматрања експлицитно формулисала.

Резултате истраживања кандидаткиња је јасно приказала, прегледно и прецизно. На сва постављена питања дала је јасан и прецизан одговор, који произлази из самог истраживања. Постављене хипотезе кандидаткиња је делимично потврдила. Приликом приказа резултата истраживања, кандидаткиња се концентрисала на оно што је суштински важно код сваке од постављених дилема. Резултате истраживања кандидаткиња тумачи исправно и наводи аргументе за сваки изнети став. О сваком проблему кандидаткиња је промислила и изнела своје мишљење. Сваки проблем сагледан је из различитих углова, одбацујући априорне ставове о његовом „решењу“ и приступајући му критички. Сви закључци произлазе из спроведеног теоријског и емпиријског истраживања.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА:

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Резултате истраживања, кандидат је приказао на јасан, прегледан и прецизан начин. Кандидат је у односу на предмет и проблем истраживања заузео систематичан, критички и проблемски орјентисан приступ какав се захтева приликом разматрања и идентификовања одређених нормативноправних *аномалија* у кривичноправној области. Такође, кандидат је заузео исправан методолошки приступ истраживању, којом приликом се користио адекватним језичким и стилским *приступом*.

Кандидат је показао умеће, систематичност и научну зрелост у вези са изналагањем и излагањем проблемских питања, као и у вези са давањем одговора, односно предлагањем решења за *превазилажење* установљених *аномалија* у позитивном законском решењу. У теоријском делу истраживања кандидат је користио адекватну, у квалитативно-квантитативном смислу одговарајућу стручну и научну литературу као и судске одлуке виших, апелационих судова и Врховног касационог суда. Резултати добијени емпиријским истраживањем, приказани су и анализирани на одговарајући начин, који су послужили као основ за извођење правилних закључака.

Имајући у виду наведено, Комисија даје позитивну оцену у односу на начин приказа и тумачења резултата истраживања.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме?

Комисија сматра да је кандидат написао докторску дисертацију потпуно у складу са образложењем које је наведено у пријави теме докторске дисертације. Кандидат је у пријави теме дефинисао проблеме и предмет истраживања, дао преглед владајућих ставова и схватања у литератури у подручју истраживања и навео литературу коју је консултовао. Такође, кандидат је образложио потребе, циљеве, очекиване резултате истраживања и научне методе које ће бити коришћени у истраживању. Кандидат је адекватно поставио предмет и циљеве истраживања у складу са образложењем из пријаве теме, а потом је поставио општу хипотезу као полазни основ истраживања, дао образложење научне и друштвене оправданости истраживања, навео научне методе и изворе података у складу са образложењем у пријави теме.

Имајући у виду усаглашеност свих елемената који су наведени у пријави теме докторске дисертације и оних који су описани и представљени у докторској дисертацији, Комисија сматра да је писање дисертације извршено у складу са образложењем које је наведено у пријави теме.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе?

Комисија сматра да докторска дисертација садржи све битне елементе у складу са научним, техничким и стилским захтевима који су прописани у члану 23 Правила докторских студија Универзитета у Новом Саду и који се очекују од кандидата у кривичноправним наукама. Дисертација садржи насловну страну, кључну документацијску информацију на српском и енглеском језику (образац 5а), резиме на српском и енглеском језику, садржај, уводни и централни део, закључна разматрања, списак литературе (и обрасце који су саставни део докторске дисертације у складу са Правилима докторских студија).

Имајући у виду да су испуњени услови прописани Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду, Комисија сматра да дисертација садржи све битне елементе.

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци?

Докторска дисертација „Жалба против пресуде у кривичном поступку“ кандидаткиње Катарине Живановић има теоријску и практичну вредност. У дисертацији су на јасан и прегледан начин систематизована постојећа теоријска и стручна знања о жалби против пресуде у кривичном поступку као редовном правном леку који се највише користи у пракси. У дисертацији је указано на проблеме и недостатке у вези са коришћењем овог правног лека, који су идентификовани не само у науци, већ и у пракси и предложена су решења за њихово превазилажење. Иако постоје радови који обрађују проблематику правних лекова, па и жалбе као редовног правног лека, овако обрађена предметна проблематика, како је то у дисертацији учињено на један свеобухватан и системски начин, укључујући и емпиријско истраживање у Апелационом и Вишем суду у Београду, није до сада урађено у домаћој стручној и научној литератури и стога дисертација представља важан и оригиналан допринос науци, али и правосудној пракси. Наведено посебно има значаја имајући у виду наставак реформе кривичног процесног законодавства у Републици Србији и његово усаглашавање са прописима Европске уније. Оригиналан допринос науци дисертација остварује најпре посредством добијених резултата теоријског и емпиријског истраживања, изведених закључака и датих предлога *de lege ferenda*. Наиме, иако право на правни лек, односно право на жалбу против пресуде у кривичном поступку представља фундаментални стандард основних људских права савремених кривичнопроцесних законодавстава, без чије нормативноправне и практичне делотворности се не може замислити законит и правичан поступак, ипак у научној и стручној јавности, у вези са појединим питањима предмета истраживања постоје несаслагласности. Кандидат је коришћењем одређених научних метода, на свеобухватан, систематичан, критички приступ идентификовао слабости постојећег законског решења, посредством опсежне анализе ставова заузетих у стручној и научној јавности. Наведени предлози нису засновани само на теоријском истраживању, већ представљају и резултат анализе одлука донетих од стране виших, апелационих судова и Врховног касационог суда Србије поводом одређених питања у вези са предметом истраживања. Одређене дате предлоге, кандидат је поткрепио и ставовима Европског суда за људска права, који су заузети у вези са жалбом против пресуде у кривичним предметима, прокламованом Протоколом 7 уз Европску конвенцију за заштиту основних људских права и

<p>слобода. Напоследку, значајан допринос дисертације огледа се и у резултатима спроведног емпиријског истраживања које је потврдило неопходност и оправданост правних лекова против пресуде у кривичном поступку.</p> <p>Имајући у виду наведено, Комисија сматра да закључци и предлози, засновани на квалитативно и квантитативно адекватном теоријском и емпиријском истраживању, представљају значајан допринос науци.</p>
<p>4. Који су недостаци дисертације и какав је њихов утицај на резултат истраживања?   Комисија сматра да докторска дисертација „Жалба против пресуде у кривичном поступку“ кандидаткиње Катарине Живановић нема недостатке који би утицали на резултат истраживања.</p>
<p>Текст докторске дисертације Катарине Живановић, проверен је у програму iThenticate и том приликом утврђено је 12% сличности текста докторске дисертације са текстовима из базе iThenticate-а. Приликом претраге, програм је као подударности са другим текстовима означио наслове извора који се налазе у фуснотама, поједине уредно цитиране делове текста, законске формулације, бројне формулације које су карактеристичне за кривично процесно право, а посебно за предмет истраживања (битна повреда одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, повреда кривичног закона, поступак по редовним правним лековима, поступак по ванредним правним лековима и сл.). Комисија није пронашла делове текста који су у програму обележени, а да нису уредно цитирани. У том смислу Комисија је увидом у извештај о провери докторске дисертације дошла до закључка да је докторанд Катарина Живановић приликом писања докторске дисертације поступила у складу са правилима академске честитости.</p>
<p>X ПРЕДЛОГ:</p>
<p>На основу наведеног, комисија предлаже:</p>
<p>а) да се докторска дисертација прихвати, а кандидаткињи одобри одбрана;   б) да се докторска дисертација врати кандидату на дораду (да се допуни односно измени);   в) да се докторска дисертација одбије.</p>

Место и датум:

1. Председник Комисије:

Проф. др Снежана Бркић,
*редовни професор Правног факултета
у Новом Саду*

---

2. Члан Комисије:

Проф. др Милан Шкулић,
*редовни професор Правног факултета
у Београду*

---

3. Члан Комисије:

Проф. др Татјана Бугарски,
*редовни професор Правног факултета
у Новом Саду*

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај и да исти потпише.